

in MCCLXX. die III. exeunte Novembri, juratus dicit, quod postquam fuit in Ordine, audit pluries Punzilupum dicentem: Quod si Corpus Domini nostri Jesu Christi esset ita magnum, sicut mons, modò esset comestum. Et dicit, quod nolebat adorari versus Orientem, sed adorabat versus Occidentem. Et dicebat ipse Punzilupus publice, quod nolebat adorare versus partem illam, ubi adorabant Prevedones Clericones.

Manfredinus Notarius, qui fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXV. die penultimo Januarii, juratus dicit, quod a vigintiseptem annis citra &c. Item dicit, quod Punzilupus non credebatur, quod ille panis & vinum, quod Sacerdos sacrificat in Altari, sit Caro & Sanguis Christi. Et audit ipsum Punzilupum dicentem cum patre ipsius testis qui erat Credens Hæreticorum: Isti Clerici de Ecclesia volunt facere me credere, quod ille panis & vinum, quæ Sacerdos sacrificat in Altari, sit Caro & Sanguis Christi. Et dicebat: Non est diu, quod ego vidi Sacerdotem Sancti Juliani, qui posuit tantum de vino in Calice, quod ipse Sacerdos fuit inde inebriatus.

Domina Duragia in MCCLXX. die IV. exeunte Julio, jurata dicit, quod audit ab aliquibus vicinis, Punzilupum circa tempus, quod ipse Punzilupus mortuus est, quod idem Punzilupus consuevit in die Pasche accipere unum magnum panem, & unum buttatium vini, & dabat pluribus comedere & bibere. Et quum consumtum esset, dicebat: Quid dicunt isti Prevedones, lupi rapaces, Corpus Christi non posse consumi? Ecce nos consumimus unum tam magnum panem, & buttatium vini.

Magister Aprilis de Ferrara in MCCLXX. die IV. exeunte Julio, juratus dicit, quod audit, quod Punzilupus consuevit, unum magnum panem, & unum buttatium vini accipere: & comedeat cum aliquibus, & postea dicebat: Quid dicunt isti Prevedones & Fratrones, quod Corpus Christi non potest consumi? Ecce nos comedimus tam magnum panem, & buttatium vini.

Armannus, qui alio nomine dicitur Punzilupus, in MCCLIV. dixit suo juramento coram Inquisitoribus &c. Item confessus fuit, quod aliquando dixit: Quomodo sunt stulti isti Sacerdotes, qui credunt claudere Deum in Pixide! loquendo de Corpore Christi, quod Sacerdotes sacrificant in Altari. Tamen dixit, quod hoc dicebat pro ludo.

C A P. VI.

Quod Punzilupus dedit & accepit Consolamentum ab Hæreticis secundum eorum ritum.

Albertinus, qui fuit Hæreticus Sectæ de Bagnolo, in MCCLXXXIII. die III. intrante Augusto, juratus dicit, quod audit Punzilupum, qui modò sepultus est in Ecclesia Ferraria, dicentem, dum viveret, quod Pater suus & Mater sua Cathari fuerunt. Et dicit, quod ipse Punzilupus fuit Catharus Consolatus. Et dicit, quod fecit eidem Albertino reverentiam in domo sua ejusdem Punzilupi, & alibi etiam pluries. Et dicit, quod idem Punzilupus venit, vel iit Veronam, jam sunt sex anni vel circa, occasione ejusdem carcerati, qui fugerat sibi, ut dicebat. Et tunc ipse Punzilupus recepit manus impositionem in Verona in domo Ca-

Tom. V.

Atharorum, quam tenet Dominus Bergundius pro Hæreticis, a Domino Alberto Episcopo Sectæ de Bagnolo, & a Domino Michaeli, qui est Filius Major in ipsa Secta, & ab ipso eodem Albertino, qui & ipse erat Filius Major, & Visitator eorum in dicta Secta in Lombardia. Et dicit, quod tunc quæsierunt ab eodem Punzilupo, si acceperat penitentiam a lupis rapacibus, qui persequuntur bonam gentem: hoc est ab aliquo Fratrum Prædicatorum vel Minorum, vel ab aliquo alio Sacerdote Romanæ Ecclesiæ. Et dicit, quod respondit, quod non acceperat, nec acciperet ab aliquo de lupis rapacibus. Et dicit, quod tunc absoluerunt eum a sacramento, quod fecerat Fratri Aldevrandino Inquisitori, de stando mandatis Romanæ Ecclesiæ.

BConstantia de Pergamo, quæ fuit Consolata in Sermione, in MCCLXXIV. die XII. intrante Martio, jurata dicit, quod fuit in Sermione a quatuor mensibus citra. Et ibi loquuta fuit cum Domino Laurentio Episcopo Hæreticorum, cum Guillelmo de Bergogna, cum Martino Darinda de Verona, & cum Francisco de Pedemonte, omnibus de Secta de Bagnolo, & cum multis aliis Hæreticis ultra viginti. Et dicit, quod recepit ibi manus impositionem a Domino Guillelmo ejusdem Sectæ coram multis Hæreticis: Et hoc fecit, ut melius posset explorare facta Hæreticorum, qui erant in Sermione, quia propter hoc miserat eam Frater Timeus Inquisitor Hæreticorum. Et dicit, quod dum illa quæreret a Domino Francisco, qui dicitur Magnus, & Dominus inter eos, utrum Punzilupus de Ferrara fuisset de suis, & de Secta eorum, dicit, quod respondit sibi idem Dominus Franciscus: Si tu recipis manuum impositionem a nobis, ego dicam tibi totam veritatem de illo facto. Et dicit tunc, postquam recepit manus impositionem ab eis, quod ante dixit ei Dominus Franciscus præsentem Domino Guillelmo: quod octo anni erunt in Madio, quod in Domo de Spata de Verona, in qua stabat Dominus Bergundius, prædictus Punzilupus fuit Consolatus per prædictum Dominum Guillelmum, & Martinum Darindam Hæreticos. Et tunc fuerunt Consolati secum Dominus Mezzagonella de Verona, & Azolina socrus ejusdem.

CDomina Philosophia de Verona, in MCCLXXXIV. die IV. Octobris, jurata dicit, quod modò sunt XV. anni vel circa, quod quædam mulier, quæ vocabatur Spera, olim Domicella Marchionissæ Estensis, dum detineretur captiva per Inquisitorem Ordinis Minorum apud Veronam, conquerendo dixit, audiente ipso teste: Heu quàm parum steti in ista pœnitentia! Nam fueram facta bona Christiana ab illo benedicto Armano, qui tunc temporis dicebatur esse Sanctus apud Ferrariam, & dicebatur Sanctus apud Ferrariam, & dicebatur facere miracula, quum esset mortuus. Et tandem dicta Spera permisit se comburi propter crimen Hæreseos. Item dicit, quod circa idem tempus ipsa testis audit a quadam Credente Hæreticorum, quæ vocabatur Garfenda de Verona, quod supradictus Armannus duxerat & fecerat vitam Pauperum de Lugduno, & tandem fuerat Consolatus in Secta Hæreticorum &c.

DDomina Veneria, quæ fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXIII. die penultimo mensis Novembris, jurata dicit, quod dictus Armannus non solum fuit Credens, Receptor, & Fautor Hæreticorum, sed etiam fuit Hæreticus Consolatus. Quod scit ex eo, quod circa prædictum tempus circa unum annum ante mor-